

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Den 31. januar 2007

./. Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering ministerens talepunkt fra samrådet i Miljø- og Planlægningsudvalget den 31. januar 2007, samrådssp. AF-AH.

Med venlig hilsen

Kent Harnisch
Ministersekretær

Samråd i Folketinget Miljøudvalg 31/1-07

Indledning Folketingets miljøudvalg har ønsket en drøftelse af to spørgsmål (AF og AG) vedrørende skovbrugserhvervets stilling i forslaget til landdistriktslov (L 102). Udvalget har ligeledes spurgt til mine overvejelser om drøftelser med Folketingets partier om udmøntningen af landdistriktsprogrammet (AH). Jeg vil nedenfor besvare de tre spørgsmål i sammenhæng.

Indledningsvis vil jeg pege på den aftale, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik i november 2006 om det kommende landdistriktsprogram. Aftalen udstikker de overordnede økonomiske rammer for programmet i 2007 og 2008, og aftalens rammer er senere indarbejdet i finansloven for 2007. (Aftalen er den 28. november 2006 sendt til Folketingets udvalg for fødevarer, landbrug og fiskeri).

Af aftalen fremgår, at der i 2008 optages ny

forhandling med henblik på udmøntning af landdistriktsprogrammet for den resterende periode 2009-2013. Jeg har derfor hverken anledning til eller overvejelser om at tage en fornyet drøftelse med Folketingets partier om udmøntningen af landdistriktsprogrammet for 2007 og 2008.

CAP-
reform

Inden jeg svarer på spørgsmålene om skovbrugserhvervets rolle i landdistriktsprogrammet vil jeg gerne sige noget generelt om sammenhængen mellem EU's landbrugspolitik og udviklingen i EU's landdistriktspolitik. Som bekendt er EU's landbrugspolitik under forandring, og der er indledt en langsigtet reformproces, som indebærer en afkobling af den direkte støtte til landbrugsproduktionen kombineret med en gradvis overflytning af midler fra landbrugspolitikens søjle 1 til søjle 2- landdistriktspolitikken. Den såkaldte obligatoriske modulation.

Danmark støtter helhjertet op om denne reformproces, og den obligatoriske modulation når her i 2007 op på 5%, hvilket resulterer i, at Danmark får ca. 230 mio. kr., og ad denne vej får finansieret godt halvdelen af landdistrikts-

programmet. Dette har betydet, at der er sket en gradvis formindskelse af den afkoblede støtte, som bliver allokeret til landbrugserhvervet.

EU's landdistriktspolitik
Hele ånden i EU's landdistriktspolitik- som det også er udtrykt i landdistriktsforordningens præambel, er, at der med landdistriktsprogrammet skal gøres en bred indsats for udviklingen i landdistrikterne, som ikke indebærer støtte til selve landbrugsproduktionen.

Denne overordnede linje, som tilgodeser en bred udvikling i landdistrikterne kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Ikke mindst når det drejer sig om midler til de lokale aktionsgrupper – de såkaldte LAG'er. De sikrer et stærkt lokalt demokratisk element i forvaltningen af midlerne i landdistrikterne. Det har i sig selv vakt stor begejstring hos befolkningen i landdistrikterne.

Jeg finder i virkeligheden, at hvis vi overflytter for mange midler til landdistriktsprogrammets akse 2, vil vi svække denne grundlæggende udvikling, som er til gunst for den brede landdistriktsbefolkning. Vi skal huske på, at indsatserne akse 2 i al væsentlighed består af arealbaserede støtteordninger rettet mod jordbrugerne. (Landbrug og skovbrug), som ikke i sig selv er grundlag for nye aktiviteter i landdistrikterne.

Med hensyn til skovbrugserhvervets muligheder

under landdistriktsprogrammet, og dermed deres inddragelse i landdistriktsloven, skal jeg gøre opmærksom på, at programmet kun medtager dele af såvel landbrugspolitikken i Fødevareministeriets ressort, som af skovbrugspolitikken under Miljøministeriets ressort. Jeg skal ligeledes gøre opmærksom på, at der ud over aktiviteterne i landdistriktsprogrammet, er afsat midler til lignende aktiviteter på såvel Fødevareministeriets som Miljøministeriets finanslovsparagraffer. Begge steder vil der således være nationale midler til en række aktiviteter til gunst for skovbrugserhvervet.

I aftalen vedrørende landdistriktsprogrammet er der foregået en prioritering af forskellige indsatsmuligheder, hvilket har givet sig udslag i, at skovrejsning inden for skovrejsningsområder stadigvæk er omfattet af programmet på samme støtteniveau som i det forrige program, mens skovrejsning uden for skovrejsningsområder ikke er prioriteret i aftalen. Regeringen og det offentlige må prioritere hvor den støttede indsats for skovrejsning skal ske. Det er sket i aftalen om landdistriktsprogrammet, og hvis man ønsker yderligere statsstøttet skovrejsning, må det nødvendigvis ske på baggrund af supplerende udpegninger, for eksempel i vandindvindingsområder.

Med hensyn til de såkaldte ”bløde skovaktiviteter”, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at disse

allerede indgår i programmet, idet såvel bæredygtig skovdrift, tilskud til udarbejdelse af grønne driftsplaner, tilskud til konvertering af nåletræer til hjemmehørende træarter og tilskud til faciliteter til friluftsliv vil kunne opnå tilskud under ordningen for miljø- og naturprojekter, ligesom der vil være mulighed for at opnå støtte gennem de lokale aktionsgruppers aktiviteter.

Jeg har ligeledes overfor Skovforeningen præciseret, at landbrugsarealer på skovarealer, som udgangspunkt kan modtage MB tilskud i lighed med 2006, og at skovarealer vil kunne indgå i miljø- og naturprojekter under akse 2.

Der vil desuden også være muligheder for rent nationale midler på miljøministeriets budget til netop til disse aktiviteter. Jeg har ingen mulighed for at udvide den samlede budgetramme for landdistriktsaftalen, idet denne er bundet op på aftalen.